

## Un capăt de sfoară!

### Un capăt de sfoară!

Dupa ce s-au cântat câteva imnuri în seara aceea, Pastorul Bisericii s-a ridicat încet, s-a dus la pupitru și înainte de a-și tine predica din acea seară, a introdus scurt un pastor venit în vizită și care era în audiență în acea seară.

În mica lui introducere, Pastorul a spus congregației lui că persoana pe care le-o introduce în acea seara este una dintre cele mai dragi persoane din copilăria lui și că ar vrea ca înainte de predica ce o s-o țină, această persoană să aibă câteva cuvinte de spus, și să împărtășească cu ei, ce va simți de cuviință. Și cu aceste cuvinte, un om bătrân se scula din audiență și se îndrepta către pupitru să vorbească.

El spuse...

Un tată, fiul său și prietenul fiului său navigau pe coasta Pacificului...deodată o furtună puternică se năpustii asupra lor și bloca orice posibilitate ca să se poată întoarce la tărâm. Valurile erau atât de uriașe, și deși tatăl era un navigator expert, n-a putut să țină barca la linia de plutire și toți trei au fost aruncați în valuri în timp ce barca s-a întors invers.

Bătrânul a ezitat un moment...s-a uitat peste audiență și a facut contact cu doi adolescenți care pentru prima data de la începutul serviciului au fost captați parcă și interesați de povestea care se spunea de la pupitru. Pastorul cel bătrân continuă apoi povestea...și spuse... Prinzând în mâini o funie de salvare, tatăl a trebuit să ia cea mai grea decizie din viața lui: cărui băiat îi va arunca celălalt capăt de funie...pe care dintre cei doi îl va salva?

A avut doar câteva secunde să decidă.Tatăl a știut că fiul său este credincios. De asemenea a știut că prietenul fiului lui nu era încă. Agonia deciziei lui nu a putut fi întrecută nici măcar de torentul și valurile care îl loveau. Și în timp ce tatăl a strigat fiului său "Te iubesc, fiule!!!", a aruncat celălalt capăt de frînghie prietenului fiului său... Pe când tatăl a tras pe prietenul fiului său înapoi la barcă...fiul său deja dispăruse în apa involburată...Corpul lui n-a fost găsit niciodată.

În timpul acesta cei doi tineri din audiență deja stăteau drepti și nemișcați în bancă ascultând povestea...asteptând ca ultimele cuvinte ale pastorului bătrân să finalizeze această poveste interesantă. Tatăl...continua bătrânul pastor, știa că fiul lui va păși în eternitate cu Isus și nu a putut să îl lase pe prietenul fiului său să își petreacă eternitatea în iad, nemântuit...fără Isus. Așadar ...și-a sacrificat fiul, ca să salveze pe prietenul fiului său...

Cât este de mare dragostea Lui Dumnezeu, mai zise el, care a făcut același lucru pentru noi. Tatăl nostru din ceruri a sacrificat singurul său Fiu ca noi să fim răscumparați. Vă implor primiți această ofertă și prindeți-vă de capătul de frânghie care vi se aruncă în acest serviciu divin. Și cu aceasta, s-a coborât de la pupitru și s-a așezat înapoi în bancă într-o tăcere profundă.

Pastorul acelei biserici din nou, a urcat la amvon și a ținut o predică scurtă cu o invitație la sfârșit. Dar...nimeni nu a răspuns la apel.

Când serviciul s-a sfârșit, în câteva minute, cei doi tineri din audiență s-au dus direct la bătrânul predicator. Unul dintre ei s-a apropiat ...

- "Povestea ta a fost o poveste frumoasă" ... a zis el politicos..."dar nu cred că a fost foarte realistă...adică ...cum...un tată sa lase să moară singurul său fiu în speranta că celălalt băiat va deveni creștin?"

- "Ai dreptate în ce spui..." raspunse bătrânul...și uitindu-se în jos la Biblia lui bătrâna...un zîmbet larg i se așternu pe față. Ridică din nou privirea la cei doi băieți și spuse... -"E adevărat că nu este foarte realistă...nu-i așa? Dar stau aici astăzi ca un fel de dovadă... cum s-a simțit Dumnezeu când și-a dat pe singurul Său Fiu pentru mine. Pentru că ..., vedeti voi..., eu am fost acel tată...iar pastorul vostru a fost prietenul fiului meu.